

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος
Πρὸς τοὺς ὀπλαρχηγούς καὶ στρατιώτας Στερεοελλα-
δίτας τοὺς ἐντὸς τῆς Πελοποννήσου εὐρισκομένους,
Διακηρύττει.

Στερεοελλαδίται! Τὸ φρούριον τῶν Ἀθηνῶν, αὐτὸ τὸ
μόνον προπύργιον τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, κινδυνεύει,
πνέει τὰ λείσθια! Ἡ ὀλιγάριθμος αὐτοῦ φρουρὰ, γι-
νομένη καθ' ἑκάστην ἡμέραν τοῦ ἀκαταπαύστου πυροβο-
λισμοῦ τῶν ἐχθρῶν, ἀπηνύθισε πλέον, καὶ μὲ γοερὰν
φωνὴν ἐπικαλεῖται τὴν ταχεῖαν καὶ κοινὴν ὑμῶν ὁ-
λῶν βοήθειαν, διὰ νὰ ἀποκρούσητε τοὺς πολιορκητάς,
καὶ οὕτω νὰ διασωθῇ τὸ πολυτιμώτατον αὐτὸ φρού-
ριον, καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὸ ὅλη ἡ στερεὰ Ἑλλάς, καὶ
ὅλη ἡ πατρίς.

Ὅσα μέτρα σωτηριῶδη ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν Διοί-
κησιν, δὲν ἔλειπεν αὕτη νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν, καὶ
προνοῶσα διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος κατέβαλε,
καὶ ὁλονὲν καταβάλλει ὅλην τὴν δυνατὴν σπουδὴν
καὶ ἐπιμέλειαν εἰς τὴν σύστασιν, αὐξήσιν καὶ διατή-
ρησιν τοῦ στρατοπέδου τῆς Ἀττικῆς.

Ἀλλὰ, διὰ νὰ λάβωσιν οἱ ἄγωνες τῆς Διοί-
κησης τὴν εὐκλαίαν ἐκβασίν των, ἀπαιτεῖται νὰ ὑπο-
στηρικθῶσι μὲ τὴν συνδρομὴν ὅλων ὑμῶν, καὶ νὰ συν-
τροφευθῶσι μὲ τὸν κοινὸν ὅλων ὑμῶν ἐνθερμον ζῆλον
καὶ πατριωτισμὸν.

Διὰ τοῦτο κατὰ χρέος προσκαλεῖ ὅλους ὑμᾶς ἡ Διοί-
κησις νὰ σπεύσητε ὅλοι, καὶ ν' ἀπέλθῃτε εἰς τὸ
στρατόπεδον τῆς Ἀττικῆς, καὶ νὰ πληρώσητε τὸ πρὸς
τὴν πατρίδα ἀπαιτούμενον ἱερὸν χρέος σας. Ἐκεῖ διο-
εῖζει ἡ Διοίκησις ἐπιθεωρητὴν, διὰ νὰ καταμετρήσῃ
τακτικῶς ὅλους ἐν καιρῷ δὲ ὅταν πληρωθῶσιν οἱ μι-
σθοὶ τῶν ἄλλων ἤδη ἐκεῖ πρὸ πολλοῦ ἀγωνιζομένων,
δέλουν πληρωθῇ καὶ οἱ ἰδικοὶ σας κατὰ τὴν ἀπόδειξιν
τῶν ἐπιθεωρητῶν.

Στερεοελλαδίται! προθυμήθητε ὅλοι, πᾶσις πρότε-
ρον νὰ προφθάσῃ, ὅπου ἡ γοερὰ φωνὴ τῆς κινδυνευού-
σης πατρίδος σᾶς προσκαλεῖ· ἐνθυμήθητε ὅσα μαρ-
τυρικὰ αἵματα ἐχύσατε διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρί-

δος! μὴν ὑποφέρητε νὰ ματαιωθῶσιν ἤδη διὰ πάντα
οἱ τόσοι ἥρωικοὶ ἀγῶνες σας! Συλλογισθῆτε, ὅτι, εἰ
ἀφήσητε τὸ φρούριον τῶν Ἀθηνῶν ἀδομήτῳ, καὶ πέσῃ
(ὃ μὴ γένοιτο!) εἰς χεῖρας τῶν βαρβάρων, τότε φεῦ!
ἡ στερεὰ Ἑλλάς, ἡ πατρίς σας, ἀπὸ ἐκείνην τὴν στιγ-
μὴν δὲν ὑπάσχει πλέον, καὶ ὅλη ἡ λοιπὴ Ἑλλάς
βυθίζεται εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον! Ἀλλὰ τὸ πρᾶγ-
μα παραμικρὰν ἀναβολὴν καιροῦ δὲν ἐπιδέχεται. Εἰ
τρέξητε, παρευθὺς σώζεται τὸ φρούριον, εἰ δὲ μὴ ὁ
καιρὸς δὲν μᾶς περιμένει πλέον, καὶ ἂν προφθάσῃτε
μετέπειτα, τότε εἰς μάτην θέλουν εἶσθαι ὅλα.
Παραμικρὰ ἀδιαφορία εἰς τὸν κίνδυνον τῆς πατρίδος
θέλει ἐπιφέρει ἔπειτα ἀνωφελὴ καὶ ἀδιόρθωτον μετάνοιαν.

Μὴ χάνητε λοιπὸν οὔτε στιγμὴν ἐξυπνήσατε πλέ-
ον ἀπὸ τὸν βαθὺν λήθαργον, ὅστις ἀναξίως σᾶς κρα-
τεῖ δεμένους εἰς τὴν ἀδράνειαν καὶ ἀπραξίαν· τρέξατε
ὅλοι εἰς βοήθειαν τῶν ἀδελφῶν σας· προφθάσατε, δι' ἀ-
γάπην Θεοῦ καὶ τῆς πατρίδος, προφθάσατε εἰς τὸ στρα-
τόπεδον τῆς Ἀττικῆς, διὰ νὰ καταπολεμήσετε μὲ
κοινὴν σύμπνοίαν τὸν βάρβαρον, νὰ διασώσητε τὸ κιν-
δυνεῦον φρούριον τῶν Ἀθηνῶν, καὶ μὲ αὐτὸ ὅλην ὁμοῦ τὴν
στερεὰν Ἑλλάδα.

Ἀλλ' ὅμως, εἰς τὴν ἐλπίδα πᾶσαν κωφεύσῃ τις
ἐξ ὑμῶν εἰς τὴν φωνὴν τῆς κινδυνευούσης πατρίδος,
εἰς ἐναντίον τῆς ὑπολήψεώς σας, ἐναντίον τῶν προτέ-
ρων σας ἀγώνων ἀδιαφορήσῃτε εἰς τὸν ἔσχατον τούτον
κίνδυνον τῆς δυστυχούς πατρίδος, τότε ἡ Διοίκησις καὶ
ὅλον τὸ ἔθνος παύουν πλέον ἀπὸ τοῦ νὰ σᾶς θεωρῶν τέκνα
γνήσια, καὶ στρατιώτας γνησίους τῆς πατρίδος, καὶ
ἡ Διοίκησις τοὺς τοιούτους δὲν θέλει ὀνείμασι ὀπλαρ-
χηγούς καὶ στρατιώτας, καὶ οὔτε μισθὸν θέλει τοὺς
δώσει πλέον, οὔτε σιτηρέσιον, οὔτε κάμμιαν ἄλλην ὁ-
ποιανδήποτε περίθαλψιν θέλει τοὺς κάμει.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 30-Σεπτεμβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος

Ἀνδρέας Ζαήμης.

Π. Μαυρομιχάλης.

Ἀναγνώστης Δεληγιάννης.

Γεώργιος Σισίνης.

Δ. Τζαμαδός.

Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου.

Ἀ. Μοναρχίδης.

Κ. Ζῶτος.

Ἰωάννης Βλάχος.

Παναγ. Δ. Δημητρακόπουλος.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Γ. Γλαράκης.

(Τ. Σ.)

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐκ Ναυπλίου.

Οἱ ἐχθροὶ φυγόντες ἀπὸ τῶν Μαζεϊκῶν καλυβίων κατὰ τὴν 15 τοῦ Σεπτεμβρίου, διέτριψαν σχεδὸν τρεῖς ἡμέρας περὶ τὰ χωρία τῆς Καρυταίνης, καὶ ἔφθασαν ἕως εἰς Βαλτεσινίκον, λεηλατοῦντες τὸν τόπον ἐκεῖνον· κατὰ δὲ τὴν 18 εἰσέβαλον πάλιν ἐκείθεν διὰ τῆς Ποδογορᾶς εἰς Λιδάστzion, τμήμα τῆς ἐπαρχίας τῶν Καλαβρύτων, καὶ ἐν τῷ ἅμα ἡ εἰς τὸν Τάγταριν (ὄρος τοῦ Σωποτοῦ) προφυλακὴ ἔδωκε τὴν εἰδήσιν ταύτην εἰς τοὺς ἡμετέρους, εὐρισκομένους εἰς τὴν κατὰ τὸν ἅγιον Γεώργιον εἰς Σωποτόν Δέσιν, καὶ οὗτοι χωρὶς τινος ἀγροπορίας φθάσαντες κατέλαβον τὴν κατὰ τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον ἄλλην Δέσιν, καὶ τὴν Χίβολην, ὅπου ἕως 150 ἐχθροὶ, ἵππεις καὶ πεζοὶ τακτικοὶ, ἀπὸ τῆς εἰς τὸν κάμπιον τῆς Ποδογορᾶς καὶ Στρέζοβαν κατασκηνώσας τῶν ἔφθασαν περὶ τὴν ἕκτην ὥραν τῆς 18, ἐπὶ σκοπῷ νὰ λεηλατίσωσι τι ἀπὸ Χόβολης. Οἱ ἡμέτεροι κινηθέντες κατ' αὐτῶν, ἤθελον συλλάβει πολλοὺς ζώντας καὶ φονεύσει τοὺς περισσοτέρους, ἂν εἰς τῶν στρατιωτῶν δὲν ἔρριπτε τουφέκιον παρὰ καιρόν· ὥστε ἀπώλετο οὕτως τὸ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν κάλλιστον θήρευμα, καὶ οἱ ἐχθροὶ φεύγοντες ἐσώθησαν εἰς τὸ κατὰ τὴν Στρέζοβαν καὶ Ποδογορᾶν στρατόπεδόν των.

Τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν, ὃ ἐστὶ τὴν 19 τοῦ ἤδη λήξαντος μηνὸς τὸ πρῶτ, ὥρμησαν πάλιν οἱ ἐχθροὶ κατὰ τῶν ἡμετέρων, εἰς τὴν αὐτὴν Δέσιν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου εὐρισκομένων, μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως· ἀλλ' οἱ Ἕλληνες δὲν ἐδειλίασαν παντελῶς, καὶ ἐν ᾧ ἔμελλον ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς νὰ πολεμήσωσιν· ἀλλ' ἐστάθησαν ἀτρόμητοι, καὶ ἐπολέμησαν τέσσαρας ὥρας καὶ ἡμίσειαν· ὥστε εἰς τρεῖς ἐφορμήσεις, τὰς ὁποίας ἔκαμε κατ' αὐτῶν ὁ ἐχθρὸς, δὲν ἐδυνήθη νὰ τοὺς σαλεύσῃ ἐκ τῆς Δέσεώς των. Τελευταῖον ἔπρσεν ἐναντίον τῶν ἡμετέρων κατὰ πρόσωπον οἱ ἐχθροὶ, ἵππεις καὶ πεζοὶ, τακτικοὶ καὶ ἄτακτοι, καὶ διὰ τὴν ἐπιπεσοῦσαν μεγάλην ὀμίχλην, ἐμίχθησαν οἱ ἐχθροὶ μετὰ τῶν ἡμετέρων, καὶ οὕτως ἐπυροβολοῦντο πρὸς ἀλλήλους πλησιέστατα τρία τέταρτα τῆς ὥρας· ἀλλ' ὀλίγιστοι πρὸς πολλοτάτους πολεμοῦντες οἱ ἡμέτεροι, μὴ δυνάμενοι πλέον νὰ ἀνθέξωσιν, ὑπεχώρησαν· καὶ οἱ μὲν ἐχθροὶ ἄρχισαν νὰ εἰσβάλωσιν εἰς τὸ Σωποτόν, οἱ δὲ ἡμέτεροι διὰ τοῦ Ταρτάρως ἐπαγρουσιάσθησαν εἰς αὐτοὺς ἐξαίφνης κατὰ τὴν ἄλλην Δέσιν τοῦ Σωποτοῦ, τὸν ἅγιον Γεώργιον· τοὺς ἐτουφέκισαν πάλιν, καὶ τοὺς ἠνάγκασαν νὰ ἐξέλθωσι τοῦ χωρίου κατησχυμμένοι, χωρὶς νὰ προβῶσιν οὔτε κἂν μίαν οἰκίαν νὰ καύσωσιν· ἄρπασαν μόνον ὅτι ἐδυνήθησαν εἰς τὴν ὀλίγην ἐκεῖ διατριβὴν των.

Οἱ ἡμέτεροι ἔμειναν εἰς τὴν ἰδίαν Δέσιν, καὶ εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαιον, ἀντικρὺ τοῦ Σωποτοῦ, παρασκευαζόμενοι νὰ πολεμήσωσι πάλιν τοὺς ἐχθρούς.

Τὴν 20 τὸ πρῶτ ἕως χίλιοι ἐχθροὶ ὥρμησαν ἐκ νέου, καὶ εἰσεχώρησαν εἰς τὸ Σωποτόν, ὅπου μολὶς δέκα λεπτὰ ἡμπόρεσαν νὰ διατρίψωσι, καὶ πυροβοληθέντες παρὰ τῶν ἡμετέρων μετὰ πολλῆς σφιδρότης ἀπὸ τῆς Δέσεώς των, ἔφυγον πάλιν αἰσχρῶς, χωρὶς νὰ κατιρθώσωσι τι. Τὴν 21 ἐδοκίμασαν ἐκ νέου νὰ εἰσβάλωσιν εἰς τὸ Σωποτόν· ὑπῆγαν ἕως εἰς τὴν ἁγίαν Βαρβάραν ἱκανοί· ἐστάθησαν ὀλίγην ὥραν, καὶ μὴ τολμήσαντες νὰ εἰσέλθωσι, βλέποντες τοὺς ἡμετέρους ἐπιμένοντας εἰς τὴν ἰδίαν Δέσιν, ὀπισθεδρομήσαν, καὶ ἄλλην φορὰν πλεον δὲν ἐτόλμησαν νὰ δοκιμάσωσιν εἰς Σωποτόν. Οἱ ἐχθροὶ εἰσέβαλον καὶ εἰς ἄλλα χωρία τοῦ τμήματος ἐκείνου· ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰ δὲν ἔμειναν ἀπολέμητοι παρὰ τῶν κατοίκων ἐκάστου χωρίου καὶ ἄλλων στρατιωτῶν· ἀλλ' ὅλα δὲν ἡμπόρεσαν νὰ ἀνθέξωσιν ἕως τέλους. Τὸ Βεσί-νι, ἡ Νάσια, τὸ Σκοῦπι, τὸ Βεροίτζι ἐπολέμησαν ἀνδρείως· ἀλλὰ τὰ τρία πρῶτα δὲν ἀπέφυγον τὴν ἐχθρικὴν πυρκαϊάν, ὡς μικρότερα καὶ ὄχι τόσο ὀχυρά. Οἱ κάτοικοι τοῦ Βεροίτζιου, καὶ ὡς τριάκοντα ἄλλοι στρατιῶται δὲν ἄφησαν τοὺς ἐχθροὺς νὰ εἰσχωρήσωσιν εἰς τὸ χωρίον. Ἡ ζημία τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τοὺς πολέμους τούτους εἶναι ὄχι ὀλίγη. Εἰς τὴν κατὰ τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον μάχην τῆς 19 ἐφονεύθησαν ἱκανοὶ τῶν ἐχθρῶν, καὶ 48 ἐκλεκτοὶ ἵπποι, ὡς ὠμολόγησαν καὶ αἰχμαλῶτοι συλληφθέντες εἰς τὰ χωρία, ἐν ᾧ κατ' ἐκείνην τὴν μάχην εἰς μόνον ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐπληρώθη.

Οἱ ἐχθροὶ ἀφ' οὗ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὴν Ποταμίαν μεταξὺ Στρέζοβας, Νάσιας καὶ Χόβολης τὴν 19 τοῦ Σεπτεμβρίου, καὶ ἔφθασεν ἐκεῖ καὶ τὸ ἄλλο σῶμα τὸ εἰς Δάραν τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ, ἐχρονотρίβησαν εἰς αὐτὸ τὸ στρατόπεδον ἑπτὰ ἡμέρας, ἕως τῆς 26. Ἐκαυσαν ὅσα χωρία εὐρίσκοντο εἰς Δέσεις, τὰς ὁποίας δὲν ἐδύναντο οἱ ἡμέτεροι νὰ φυλάξωσιν ἢ νὰ προβῶσιν, ὡς ὄντες ὀλίγοι· ἔφθειραν καὶ ἐσύναξαν τοὺς καρποὺς πολλῶν χωρίων, καὶ ἄφησαν τοὺς δυστυχεῖς κατοίκους στερημένους τροφῶν.

Κατὰ τὴν 24 τοῦ Σεπτεμβρίου ἔφθασαν εἰς Σωποτόν καὶ οἱ στρατηγοὶ Σωτήριος Θεοχαρόπουλος καὶ Μενιζέλος Ρούφος μετὰ τοῦ Κ. Φραγκάκη, ἔχοντες ὑφ' ἑαυτοὺς ἕως 400 στρατιώτας. Ἄν τὸ σῶμα αὐτὸ ἤθελε φθάσει προτύτερα, οἱ ἐχθροὶ βέβαια δὲν ἤθελον διατρίψῃ οὔτε εἰς τὴν Ποταμίαν τόσας ἡμέρας, οὔτε τὴν φθορὰν ἤθελον προξενῆσαι εἰς τὰ χωρία τοῦ τμήματος Λιδάστzion.

Τὴν 26 τὸ πρῶτ ἐσῆκωσαν τὰς σκηνὰς των οἱ ἐχθροὶ ἀπὸ τῆς Ποταμίας, καὶ διευθύνοντο πρὸς τοῦ Καμπᾶ τὸν μύλον· ἀλλὰ κατεσκήνωσαν πάλιν εἰς Λούστραν, καὶ συναγαγόντες καὶ ἐκείθεν τοὺς καρποὺς κατέκαυσαν τὰ ἐκεῖσε πλησιάζοντα χωρία.

Ταῦτα ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ γενναίου στρατηγοῦ Γεωργίου Λεχωρίτη ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου ἐκ Μοστιτζίου. Ὁ στρατηγὸς οὗτος ἠγωνίσθη ἀνδρείως καὶ ἐστρατήγησεν ἀρίστως, καὶ ἤθελε πράξει περισσότερα τῶν

δυνάμει ἐπράξεν, ἂν εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ περισσοτέραν δύναμιν. "Δὲν λυπούμεθα, λέγει εἰς τέλος, διὰ τὴν ὁπλάν μᾶς ἐπροξένησαν φθορὰν οἱ ἄπιστοι ἔχθροί, καὶ διὰ τὴν μᾶς ἐλεηλάτισαν, καὶ μᾶς κατέκαυσαν· ἀλλὰ διὰ τὴν δὲν βλέπομεν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας τὴν αὐτὴν πρόθυμίαν, καὶ μάλιστα εἰς τὰς γειτνιαζούσας. Τρεῖς χιλιάδες Ἕλληνες συσσωματωμένοι, ὅχι περισσότεροι, ἦσαν ἱκανοὶ νὰ κάμωσι τοὺς ἔχθρους νὰ μὴ ἔχωσι πῶν νὰ κλίνωσι τὴν κεφαλὴν των πρὸς τὸν παρὲν διὰ τὴν ὁποίαν ἔχουν ἀδυναμίαν. „ Ἀλλ' εἴθε τάχιστα νὰ πληρωθῇ ἡ εὐχὴ τοῦ γενναίου τοῦ στρατηγοῦ!

Κατὰ τὴν 28 τοῦ Σεπτεμβρίου ἐπέστρεψεν ὁ ἱμνηστικὸς πανστρατιά εἰς Τριπολιτῶν· ἐξενύκτησεν εἰς τὸν κάμπου τοῦ Λεβιδίου, καὶ τὴν 29 ἐμβόηκεν εἰς τὴν πόλιν αὐτήν. Ὁ στρατηγὸς Ἀλέξιος Νικολάου εὐρίσκετο εἰς τὸ μοναστήριον Μπεζενίκου. "Εν σῶμα ἔχθρικόν, ἐξ ἀτάκτων στρατιωτῶν συνιστάμενον, ὥρμησε κατ' αὐτοῦ τρίς, ζητοῦν νὰ βιάσῃ τὴν εἰς τὸ ὄρος ἄνδρον· ἀλλ' ἐκτυπώθη καὶ ἀπεκρούσθη γενναίως· ἐφονεύθησαν πολλοί, καὶ ἐπληρώθησαν ὅχι ὀλίγοι ἀπώλεσαν προσέει οἱ ἔχθροί καὶ μίαν σημαίαν. Ὁ πόλεμος διήρκεσεν ἕως τῆς δευτέρας ὥρας τῆς νυκτός. Ὁ εἰρημένος στρατηγὸς μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν ἠκολούθησαν κατὰ πόδας τὸν ἔχθρον, καὶ ἐνεδρεύσαντες εἰς τὰ ἀμπέλια Κᾶφιας ἐφόνευσαν ἐκ τῶν ἐκεῖ ἐλθόντων ἔχθρων ἑνδεκα, ἐπλήρωσαν ἱκανοὺς, καὶ ἐπίασαν τρεῖς ζῶντας.

Εἰς τὸν Ἀριθ. 65 τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἀναγγέλλοντες τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως τῆς Πορτογαλίας Ἰωάννου τοῦ ΣΤ', εἶπαμεν ὅτι θεωρεῖται κοινῶς ὡς ἐπίσημον συμβεβηκὸς εἰς τὰ χρονικά τῶν ἔθνων διὰ τὰ ὅποια ἐμελλε νὰ φέρῃ ἐπακόλουθα, καὶ δυνάμενον νὰ ἔχῃ ἐπ' ὅροιαν καὶ εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν, καὶ ἐφέραμεν τότε καὶ τινὰς λόγους περὶ τούτου. Ἐκτοτε δὲν ἀνεφέραμεν τίποτε περὶ τῆς Πορτογαλίας, καὶ νομίζομεν χρέος νὰ εἰπώμεν ἐν συντόμῳ τὰ ἐν τῇ μεταξὺ τούτῳ κατ' αὐτὴν συμβάντα.

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Βρασιλίας Πέτρος ὁ Α', υἱὸς πρωτότοκος τοῦ ἀποθανόντος βασιλέως τῆς Πορτογαλίας, ἔπρεπε νὰ διαδεχθῇ τὸν πατέρα του κατὰ τὰ πρωτοτοκεῖα εἰς τὸν θρόνον τῆς Πορτογαλίας· ἀλλ' οὗτος παραιτήσε κατὰ τὴν 2 τοῦ Μαΐου τὸν θρόνον τῆς Πορτογαλίας εἰς τὴν πρωτότοκον αὐτοῦ θυγατέρα, ἐπταετὴ τὴν ἡλικίαν, καὶ διορισμένην εἰς τὸ νὰ γυνὴ σύζυγος τοῦ θείου της, τοῦ πρίγκιπος Μιχαήλ, ἀδελφοῦ τοῦ αὐτοκράτορος. Πρὶν δὲ παραιτηθῇ, ὁ αὐτοκράτωρ, πράττων ὡς νόμιμος τοῦ πατρὸς του διάδοχος, δηλ. ὡς βασιλεὺς τῆς Πορτογαλίας, καὶ δεικνύων εὐγνωμοσύνην καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα του, ἔδωκεν εἰς τὸ Πορτογαλικὸν ἔθνος κατὰ τὴν 23 Ἀπριλίου σύνταγμα πολιτικόν, ἐπιστηριζόμενον εἰς βᾶσεις ἐλευθέρους, καὶ ἐκήρυξεν ἔπειτα κατὰ τὴν 27 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀμνηστίαν καθολικὴν καὶ ἀπύλυτον πρὸς ὅλους τοὺς Πορτογάλλους, ὅσοι κατεδικάσθησαν,

ἐκρατοῦντο εἰς εἰρετήν, ἐδιώκοντο δικαστικῶς, καὶ ἐξωρίσθησαν διὰ πολιτικὰ πράγματα παρὰ τῆς προτέρας διοικήσεως. Ἡ Πορτογαλία ἐδέχθη ἀσμένῃ τὸ πολιτικὸν σύνταγμα, καὶ ὥρκωθη εἰς αὐτὸ, καὶ ἦδη ἀπολαύει τῶν καλῶν τῆς εὐνομίας· ἐν ᾧ ἡ γείτων αὐτῆς Ἰσπανία καταταράττεται ἐσωτερικῶς διὰ τὴν ἀπόλυτόν της ἐξουσίαν, ἡ μᾶλλον διὰ τὴν ἀναρχίαν της, καὶ κατασπαράττεται ὑπὸ τῶν φατριῶν καὶ διχονοιῶν. Εἰς τῆς Πορτογαλίας τὴν σωτηρίαν καὶ εὐδαιμονίαν συνέδραμε καὶ ἡ Ἀγγλία, εἰς δὲ τῆς Ἰσπανίας τὴν δουλείαν καὶ κακεδαιμονίαν συνήργησεν ἡ Γαλλία· ἐκείνη εὐλογεῖται παρὰ τῶν Πορτογάλλων, καὶ αὕτη κακολογεῖται παρὰ τῶν Ἰσπανῶν. Ἀλλ' εἴθε νὰ παύσῃ τάχιστα καὶ ἡ δυστυχία τῆς Ἰσπανίας, καὶ νὰ καταταχθῇ καὶ αὕτη εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν συνταγματικῶς κυβερνωμένων ἔθνων!

Ἐκ τοῦ Συνταγματικοῦ 2 Αὐγούστου.

Πολιτικὴ Εὐρωπαϊκὴ.

Ὅποιον μέγα στάδιον ἀνοίγει τὴν σήμερον ἡ Εὐρώπη εἰς τὰς μελέτας τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν, ὅσοι ἔχουσι πολιτικὴν τινὰ ἀγχίνουσαν, ἔχουσι φρονήματα ὑψηλότερα, ἀγάπην τινὰ πρὸς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα! Ἰδοὺ λοιπὸν τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα τῆς συμμαχίας ἐκείνης, ἥτις ἐβεβήλωσεν ὄνομα σεβαστὸν, ἀρπάζουσα αὐτὸ, καὶ μεταχειριζομένη ὡς κάλυμμα εἰς τὰς μηχανορραφίας τῶν διοικήσεων ἐναντίον τῶν λαῶν! Ἡ ἰσχὺς ἐθριαμβεύσεν· ἀλλ' ἡ ἰσχὺς εἶναι τυφλὴ ἐκ τῆς ἑαυτῆς φύσεως, καὶ φθείρει αὐτὴ ἑαυτήν, ἐὰν δὲν ἐπικαλεσθῇ εἰς βοήθειάν της καὶ τὰς συμβουλὰς τῆς μετριοτήτος καὶ τῆς δικαιοσύνης, τὰς πολὺ ἰσχυροτέρας.

Ἄς ρίψωμεν τὰ βλέμματα εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἡπειρὸν, ὅποιον θέαμα, ὅποιαι ἀνησυχίαι, ὅποιαι ἀγωνίαι εἰς τὸ πνεῦμα τῶν ἡγεμόνων, καὶ εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ὑπηκόων! Ἡ Ῥωσσία ζητεῖ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, ἐναντίον τοῦ ἰδίου αὐτῆς συμφέροντος, ἐναντίον τῆς εὐχῆς ὅλου τοῦ ἔθνους, ὅλου τοῦ στρατεύματος, κινημένων ὑπὸ ἀρρησκευτικοῦ αἰσθήματος, τὸ ὅποιον εἰς αὐτὴν καταντᾷ εἰς παράλογον δεισιδαιμονίαν.

Πλησίον αὐτῆς, εἰς ἄλλος κολλιστὸς ἀργιολύθη βάσιν ἔχων, μία ἄλλη δεσποτικὴ κυβέρνησις, δὲν εὐχαριστεῖται εἰς μόνον τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, τὸ ὅποιον ἔχει ἐφ' ἑκάστου ἀνθρώπου, καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ διατάττειν, κατ' ἀρέσκειαν, ὅλων τὰς περιουσίας· ἀλλ' ἡμπορεῖ ἐνίοτε νὰ δοκιμάσῃ ἀντίστασιν τινὰ ἀπὸ μέρους αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ὀργάνου, τὸ ὅποιον διατηρεῖ τὴν τρομερὰν αὐτῆς δύναμιν· τί κάμνει; τὸ συντρίβει, τὸ πυροβολεῖ, τὸ παραδίδει εἰς τὸ πῦρ. Δὲν πίπτουσι πλέον μόναι τῶν ἀτυχῶν Ἑλλήνων αἱ κεφαλαὶ ὑπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν μάχαιραν· πίπτουσι τώρα αἱ κεφαλαὶ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἐξόχως παρ' αὐτῆς εὐνοουμένης φυλακῆς. Ἀλλὰ

μολις ἐδυνήθη νὰ σφάξῃ μικρόν τι μέρος αὐτοῦ τοῦ ἀλαζονικοῦ ἀτάκτου στρατιωτικοῦ· καὶ ἤμπορεῖ νὰ ἐλπίσῃ ὅτι συμβιβάζεται τὸ ὑπόλοιπον; Οἱ γενί-
ταροι, συνήθεις ἐκτελεσταὶ τῶν διαταγῶν τῆς ἀπει-
ρίας καὶ θηριωδίας, δὲν ἠξεύρουσιν ὅτι τὸ σύνθημα
ἀποτέλεσμα τῶν συμβιβασμῶν μετὰ τῆς Τουρκικῆς
δικησέως εἶναι πάλιν ἡ σφάγη; Ἡ ἀσεδὴς αὕτη
δικησις, παράδειγμα μωρᾶς στασιμότητος, τιμω-
ρεῖται, ἐπειδὴ δὲν ἠθέλητε νὰ συμπροδεύῃ μετὰ
τοῦ καιροῦ· καὶ ἐπειδὴ ἀπέβαλεν αἰῶνας ἤδη τὰς
Βαλτιώσεις, πίπτει, θάλουσα νὰ ἐνεργήσῃ μερικὴν
μεταβολήν.

Ἡ δὲ παλαιὰ, ἡ δολιόφρων Αὐστρία εὐρίσκε-
το τάχα εἰς καλειότεραν, εἰς ἀσφαλεστέραν κατά-
στασιν; Τὸ βασίλειον τῶν διπλωματικῶν δολιοτή-
των ἔφθασεν εἰς τὸ πέρας· αἱ τύχαι τῶν ἐθνῶν
δὲν διευθύνονται πλέον διὰ τῶν γάμων· τὰ ἔθνη τὴν
σήμερον ἠξεύρουσι νὰ σκέπτονται καὶ νὰ συλλογι-
ζονται περὶ τῶν ἰδίων αὐτῶν συμφερόντων, Τὸ δια-
βεβημένον, Σὺ εὐδαίμων Αὐστρία σύνδεε
γάμους. (Tu felix Austria nūbe), δὲν ἰσχύει πλέον.
Ἄλλα πράγματα χρειάζονται τώρα, καὶ ὄχι δολο-
ποκίαι, εἰς συγκέντρωσιν τῶν διεστώτων μερῶν αὐ-
τῆς τῆς μοναρχίας, ἡ ὁποία δὲν ἔπαυσε ποτὲ ἀπὸ
τοῦ νὰ φαντάζεται, νὰ γενῇ καθολικὴ. Καὶ ἐξαι-
ριμένης τῆς ἐπικινδύνου τῶν αὐτῆς ὁρίων θέσεως,
αἱ δυσαρεστίαι ἀναδράζουσιν εἰς αὐτὸ αὐτῆς τὸ ἐ-
σωτερικόν· ἡ Οὐγγαρία ἐξύπνησε· μεταμέλεται πε-
ρὶ ὅσων ἔπραξεν ὑπὲρ διοικήσεως, ἡ ὁποία πρὸς
ἀνταρμιδίαν, τὴν ἀφαίρεσε τὰ δικαιώματά της. Ἡ
Ἰταλία, καθυποβεβλημένη ὑπὸ τὸν δεσποτικώτατον
ζυγόν, τὸν ὑποφέρει μετ' ἀνυπομονησίας. Ὅποια
τύχη τῶντι διὰ ἔθνη πεφωτισμένα, τὰ ὁποῖα ἔχου-
σι τόσας λαμπρὰς ἀναμνήσεις! Ὅλοι οἱ Ἰταλοὶ
εἶναι τὴν σήμερον πληροφωρημένοι ὅτι εἰς τὸν κατα-
μελισμὸν τῆς ὥραιας αὐτῶν πατρίδος χρεωστῶσι τὴν
δυστυχίαν τοῦ νὰ ἦναι ἀπ' αἰῶνων λεία τῶν ἄλλο-
δαπῶν. Τὸ αἶσθημα τῆς ἐνότητος εὐρίσκεται εἰς
ὅλων τὰ πνεύματα, εἰς ὅλων τὰς καρδίας· καὶ,
τοῦ χρόνου προϊόντος, θέλει ἐπαναφέρει εἰς ἓν κοι-
νὸν κέντρον τὰ διάφορα μέρη αὐτοῦ τοῦ ἐνδόξου τόπου.

Ἐξετάζων τις τὴν ἀθλίαν τῶν λαῶν κατάστασιν,
στρέφει φυσικῶς τὰ ὄμματά του πρὸς τὴν κλασσι-
κὴν ἐκείνην γῆν τῆς δεισιδαιμονίας, πρὸς τὴν ἀξιο-
δάκρυτον Ἰσπανίαν, παραδοσμένην εἰς ὅλα τὰ δεινὰ
τῆς ἀθλιεστάτης ἀναρχίας. Τί θέλει γενῇ, κειμένη
μεταξὺ δύο συνταγματικῶν διοικήσεων, αἱ ὁποῖαι θέ-
λουσι διακηρύξει, διὰ μόνης τῆς ἐκτῶν ὑπάξεως,
τὸ ἀνίκανον καὶ τὸ ὄνειδος τῆς ἀπολύτου ἐξουσίας;
Μὴ ἔχουσα οὔτε χρήματα, οὔτε πίστιν, οὔτε στρα-
τευμα, οὔτε διοίκησιν, θέλει δυνηθῇ ν' ἀντιταχθῇ
εἰς τὴν σύστασιν τοῦ συντάγματος τῆς Πορτογαλλί-
ας; Καὶ δὲν θέλει εἶναι προσέτι ἀστείότατον, νὰ

βλέπῃ τις τοὺς Ἰσπανοὺς εὐρίσκοντας κακὸν; κατὰ
τὰς ἐαυτῶν ἀρχάς, τὸ νὰ δύναται ὁ βασιλεὺς νὰ
διατάτῃ κατ' ἀρέσκειαν περὶ τῶν νόμων τῶν ἐπικρα-
τειῶν του; Τί θέλει πράξει ἡ Ἰσπανία, τοιαύτη οὖ-
σα, ὁποῖαν τὴν κατεστήταμεν, μετὰ τῶν ἐθελοντῶν
αὐτῆς βασιλεοφρόνων, τῶν μοναχῶν, τοῦ ἱεροῦ κριτη-
ρίου, τῶν ἐπαιτῶν, τῶν κλεπτῶν καὶ ληστῶν της;
διότι οὕτω διαιρεῖται ὁ λαὸς της, ἐξαιρουμένων τῶν
φιλοσυνταγματικῶν. Ἡ κατάστασις αὕτη δὲν ἤμπο-
ρεῖ νὰ μείνῃ ὁποῖα εἶναι· καὶ δὲν ἤμπορεῖ νὰ βελ-
τιωθῇ ἄλλως, εἰμὴ διὰ ξένης ἐπιβροῆς· διότι φέ-
ρει ἐν ἑαυτῇ στοιχεῖα τῶν συγχύσεων, τῶν ταρα-
χῶν, καὶ τῆς ἐξολοθρεύσεως.

Κατὰ τὴν ἐκθεσιν ταύτην τῶν κινδύνων, τῶν ἐπα-
πειλούντων τοὺς μὴ ἀπολαύοντας ἐνόμων διοικήσεων
τόπους, τί ἤμπορεῖ τις νὰ προῖδῃ περὶ τοῦ μέλλον-
τος; Νὰ προῖδῃ! τὸ ὄνομα τοῦτο εἶναι εἰκοσιπέντε
ἔτη ἀφ' οὗ δὲν ἔχει πλέον ἔννοιαν. Αἱ ἐπιχειρή-
σεις (speculations) τοῦ χρηματιστηρίου εὐτύχῃσιν ἀ-
πὸ τῆς ἐποχῆς αὐτῆς, διότι γίνονται ἐναντίον τῶν
πιθανότητων, καὶ ὅμως αἱ πιθανότητες δὲν εἶναι ἄλ-
λα τί εἰμὴ ὑπολογισμὸς τῶν διαφόρων συμφερόντων
καὶ τῶν φυτικῶν συμβεβηκότων, τὰ ὁποῖα αὐταὶ
πρέπει νὰ φέρωσι. Δὲν ἤμποροῦμεν λοιπὸν ἐκ τοῦ
λόγου, καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ κοινοῦ λόγου, ἐκ τῆς
πολιτικῆς καὶ τῆς ἐλάχιστον φωτισμένης, νὰ ἐλπί-
σωμεν κάποιον φῶς, δὲ νὰ προῖδωμεν τὰς μετα-
βολὰς τοῦ μέλλοντος.

Ἠμποροῦμεν δὲ νὰ θεωρήσωμεν ὡς βέβαιον ὅτι αἱ
δυνάμεις δὲν θέλουσι τὸν πόλεμον· διότι εἶναι πλη-
ροφωρημένοι ὅτι οἱ λαοὶ των δὲν εἶναι εὐχαριστημέ-
νοι. Οὔτε ἡ ἔλλειψις τῶν χρημάτων τὰς κάμνει νὰ
ἐπιθυμῶσι τόσον πολὺ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης,
(ἐπειδὴ ὁ πόλεμος τρέφει τὸν πόλεμον, καὶ μάλι-
στα ὅταν τὰ πάντα προπαρασκευασθῶσιν εἰς τοῦτο)·
ἀλλ' ὁ φόβος, τὸν ὁποῖον ἔχουσιν ἀπὸ τῶν ἰδίων αὐ-
τῶν λαῶν, τῶν ὁπλίων δὲν ἔπαυσαν ἀπὸ τοῦ ν' ἀ-
φανίζωσι τὴν ἐλευθερίαν. Ἡ εἰρήνη ὑπάρχει μετα-
ξὺ τῶν δυνάμεων, ἐπειδὴ καίει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ
ἥττον εἰς τὸ ἐσωτερικόν ἄλων τῶν ἐπικρατειῶν ὁ πό-
λεμος. Ἀλλὰ καὶ αὕτη τῶν πραγμάτων ἡ τάξις,
ἡ μᾶλλον αὕτη ἡ ἀταξία ἔφθασεν εἰς τὸ πέρας.
Τὸ δίκαιον καὶ ἡ ἰσχὺς δὲν ἔχουσι διόλου ἴσας ду-
νάμεις· ἡ στρατιωτικὴ ἀπογραφή, ἡ ὁποία εἰσῆλθῃ
πανταχοῦ, μετήλλαξε τὴν φύσιν τῶν στρατευμάτων·
τὰ στρατεύματα δὲν συντίθενται πλέον ἀπὸ στρατε-
λογιῶν γινομένων κατὰ τὸν τρόπον τῆς Ἀγγλικῆς
ἀνθρωπαρπαγῆς (presse)· δὲν στρατολογεῦνται πλέον
οἱ εἰς τὰ παραποταμα τῆς Φερρίλης. (les quais de
la Feraille)· οἱ στρατιῶται ἐκβαίνουν τὴν σημερινὴν
ἐκ των κόλπων τῶν οἰκογενειῶν των, καὶ προσμένου-
σιν ἀνυπομένως τὴν ὥραν τῆς πρὸς αὐτὰς ἐπιστροφῆς.
(Τὰ λοιπὰ εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.)